Lietas Nr. C31292213
Lietas arhīva Nr. C-2922-13/9

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2013.gada 30.oktobrī

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesa,

tiesnese S.Sondare

ar tiesas sēdes sekretāri A.Puriņu,

piedaloties prasītāja pārstāvim /pers. A/ un atbildētājam /pers. B/,

izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Baložu ielā 14, civillietu /pers. C/ maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par parāda piedziņu un

konstatēja:

2012.gada 28.decembrī /pers. C/ pilnvarotais pārstāvis /pers. A/, pamatojoties uz likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 12.pantu un Civillikuma 1488., 1587., 1588., 1589., 1716., 1717., 1720. un 2141.pantu, Civilprocesa likuma $30.^{3}$nodaļā noteiktajā kārtībā, cēla Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā maza apmēra prasību pret /pers. B/par parāda piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka /pers. C/ ir namīpašuma /adrese/ īpašnieks.

2003.gada 20.septembrī starp prasītāju un atbildētāju noslēgts Īres līgums, ar kuru /pers. C/ izīrēja /pers. B/ /adrese/.

Līguma 2.1.1.punktā ir noteikts, ka no 2005.gada 01.janvāra īres maksa tiek noteikta atbilstoši maksai par īrēto platību, kāda praksē izveidosies par līdzvērtīgiem dzīvokļiem. Maksu par īrēto platību Izīrētājs var pārskatīt katru gadu. Pēdējais īres maksas apmērs kuram /pers. B/ labprātīgi piekrita ir Ls 2,00, kas veido Ls 109,60 mēnesī.

Atbildētājs ir paudis savu gribu maksāt īres maksu Ls 2,00 par kvadrātmetru 2007.gada 05.novembra vēstulē, 2008.gada 4.janvāra vēstulē un 2008.gada 22.septembra vēstulē.

Atbilstoši Civillikuma normām, persona nevar atteikties no sava piedāvājuma (ofertes) kuru otrā puse ir pieņēmusi un otrādi pieņemot otras personas piedāvājumu par līguma noslēgšanu (ofertu) privātpersona vairs nevar atkāpties no savas piekrišanas.

Atsaucoties uz Civillikuma 1488., 1587., 1588. un 1589.pantu, prasītājs norāda, ka pieņemot īres maksas paaugstināšanu, atbildētājs ir saistīts ar savu piekrišanu un nevar no tās atkāpties, līdz ar to īres maksa ir maksājama Ls 2,00 apmērā par vienu dzīvokļa kvadrātmetru.

Līguma 2.2.punktā ir noteikts, ka īrnieks atsevišķi maksā izīrētājam par šķūnīša, pagraba vai citas palīgtelpas izmantošanu. Papildus īres maksai Atbildētājs maksā par atkritumu izvešanu un par ūdeni un kanalizāciju

Līguma 2.4.punktā ir noteikts, ka maksājumi veicami par katru kārtējo mēnesi līdz mēneša 20.datumam. Līguma 2.3.punktā ir noteikts, k a *Maksas par pakalpojumiem, kas saistīti ar Dzīvokļa lietošanu (komunālajiem pakalpojumiem), par kuriem īrnieks maksā Izīrētājam, apmaksa veicama saskaņā ar noteiktiem tarifiem, vai pēc skaitītāju rādījumiem vienlaicīgi ar īres maksu*.

Kopš 2011.gada augusta atbildētājs pārstājis maksāt īres maksu un maksu par pakalpojumiem pilnā apmērā. Uz 2012.gada 01.decembri atbildētājam ir izveidojies parāds par īri un pakalpojumiem Ls 1491,80 apmērā. Atbildētājs bija vairākkārt brīdināts par parāda esamību, bet līdz pat prasības celšanas brīdim parādu nav pamaksājis.

Atsaucoties uz Civillikuma 1716., 1717., 1720. un 2141.pantu, prasītājs norāda, ka pieļaujot maksājumu nokavējumu, īrniekam jāmaksā nokavējuma procenti. Arī Līguma 2.5.punktā ir paredzēts, ka *īres maksas un maksas par pakalpojumiem, kas saistīti ar Dzīvokļa lietošanu (komunālajiem pakalpojumiem) kavējumu gadījumos īrnieks maksa līgumsodu 0,5% apmēra no nesamaksātas summas pa katru nokavēto dienu. Līgumsoda samaksa neatbrīvo īrnieku no īres maksas un maksas par pakalpojumiem, kas saistīti ar Dzīvokļa lietošanu (komunālajiem pakalpojumiem) parāda samaksas. Apmaksas gadījumā samaksā vispirms tiek ieskaitīts līgumsods, bet pēc tam īres maksas un maksas par komunālajiem pakalpojumiem parāds*. Uz

2012.gada 01.decembri līgumsods par maksājumu kavējumu veido Ls 1853,48.

Ņemot vērā prasībā minēto, atbildētājam izveidojies parāds par īri un pakalpojumiem, kas ir saistīti ar dzīvokļa lietošanu Ls 1491,80 apmērā un maksājumu kavējumu dēļ ir uzkrājies līgumsods Ls 1853,48 apmērā, tādejādi kopā Ls 3345,28. Minēto summu prasītājs lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja, kā piedzīt tiesāšanas izdevumus kādi tie būs uz lietas izskatīšanas pabeigšanas brīdi.

2013.gada 4.februārī tiesā saņemti atbildētāja rakstveida paskaidrojumi uz celto prasību. Atbildētājs norāda, ka ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2009.gada 3.marta spriedumu noraidīta namīpašnieka prasība par īres maksas paaugstināšanu pilnībā. Spriedumā pausta atziņa, ka tiesa nav guvusi pārliecību īres maksas pacelšanas pamatojumam Ls 1,30 par vienu kvadrātmetru, nemaz nerunājot par īres maksas pacelšanu uz Ls 3,00 par vienu kvadrātmetru sākot to aprēķināt no 2008.gada 01.janvāra.

Atbildētājs tiesas sēdes laikā piekrita labprātīgi maksāt prasītājam /pers. C/ īres maksu LVL 1,30 par vienu kvadrātmetru.

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas spriedums nestājās spēkā jo prasītājs to pārsūdzēja un Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija, 2011.gada 14.martā, izskatot lietu pilnā apmērā taisīja spriedumu civillietā Nr.C31179008 ar kuru prasību par īres maksas paaugstināšanu pilnībā noraidīja. Kasācijas instance atstāja negrozītu Rīgas apgabaltiesas spriedumu.

Atbildētājs norāda, ka jau 2011.gada 18.jūlijā nosūtījis prasītājam paziņojumu par nepamatoti pārmaksātās īres maksas dzēšanu un turpmāko maksāšanas apmēru ar matemātisku-atšifrētu pamatojumu.

Atbildētājs uzskata, ka šajā lietā būtu jāpiemēro Civilprocesa likuma 223.panta 3.daļa, tādejādi lūdz tiesu pieņemt lēmumu, ar kuru izbeigt tiesvedību civillietā sakarā ar to, ka likumīgā spēkā stājies tiesas spriedums, kas taisīts strīdā starp tām pašām pusēm, par to pašu priekšmetu un uz tā paša pamata [..].

2013.gada 19.martā no prasītāja pārstāvja saņemta atsauksme uz atbildētāja paskaidrojumiem. Prasītāja pārstāvja ieskatā, atbildētāja paskaidrojumi kļūdaini izklāsta lietas apstākļus un ir nepamatoti no tiesību viedokļa. Prasītājs norāda, ka civillietās prasību priekšmeti ir pilnīgi atšķirīgi - civillietas C31179008 priekšmets bija īres maksas paaugstināšana, bet civillietas C31292213 priekšmets ir parāda un līgumsoda piedzīšana. Līdz ar to ir nevietā atbildētāja atsaukšanas uz Civilprocesa likuma 223.pantu.

Ceļot prasību, prasītājs ir ievērojis spriedumu lietā C31179008 - aprēķinot īres maksas apmēru, prasītājs vadījies nevis no īres maksas apmēra, kuru bija pieprasījis civillietā Nr. C31179008, bet no īres maksas apmēra, kuram atbildētājs labprātīgi piekrita pirms prasības celšanas.

Kā jau norādīts prasības pieteikumā, atbildētājs vairākkārt paudis savu gribu maksāt par īri Ls 2,00 par kvadrātmetru. Parāds ir rādies tādēļ, ka atbildētājs nemaksā īres maksu tādā apmērā kuram pats ir piekritis. Līdz ar to, prasība par parāda piedzīšanu neatkārto civillietas C31179008 priekšmetu.

Atbildētāja iebildumi ir saistīti ar to, ka spriedums civillietā Nr. C31179008, kaut kādā veidā atceļ, vai dod atbildētājam tiesības ar atpakaļejošo datumu atkāpties no īres maksas paaugstināšanas, kas bija panākt viņam daļēji piekrītot prasītāja piedāvājumam par īres maksas paaugstināšanu. Šādam viedoklim nav tiesiska pamatojuma, jo persona nevar atteikties no sava piedāvājuma (ofertes) kuru otrā puse ir pieņēmusi un otrādi.

Atbildētājs maldina tiesu, nepatiesi izklāstot lietas apstākļus. Atbildētājs noklusē, ka kopš 2006.gada janvāra līdz 2007.gada janvārim labprātīgi maksāja īres maksu Ls 1,30 par vienu dzīvokļa kvadrātmetru un šo īres maksas apmēru viņš nekad nav apstrīdējis. Atbildētājs arī nepiemin, ka labprātīgi ir devis piekrišanu īres maksai Ls 2,00 par vienu dzīvokļa kvadrātmetru un šādu īres maksu arī maksāja no 2007.gada līdz 2011 .gada augustam.

Ņemot vērā minēto, prasītāja pārstāvis uzskata, ka atbildētāja paskaidrojumi ir nepamatoti, bet prasība ir pamatota un apmierināma.

Atbildētājs 2013.gada 29.aprīlī sniedzis savu atsauksmi uz prasītāja atsauksmi, norādot, ka pilnīgi nepiekrīt prasītāja atsauksmē paustajam un uzskata, ka pats prasītājs nodarbojas ar tiesas maldināšanu un patieso faktu sagrozīšanu

Prasītājs 2008.gada 4.aprīlī cēla prasību pret atbildētāju, lūdzot noteikt īres maksu Ls 3,00 par vienu kvadrātmetru sākot to aprēķināt no 2008.gada 01.janvāra.

Kā jau minēts tiesas sēdes gaitā, kura notika 2009. gada 03. martā Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā (civillietā Nr.C3 l 179008), Prasītāja prasība par īres maksas paaugstināšanu bija pilnībā noraidīta.

Spriedumā tiesa pauda atziņu, ka tiesa nebija guvusi pārliecību īres maksas pacelšanas pamatojumam no Ls 0,48 par vienu kvadrātmetru uz īres maksu Ls 1,30 par vienu kvadrātmetru, nemaz nerunājot par īres maksas pacelšanu uz Ls 3,00 par vienu kvadrātmetru.

Šādam pirmās instances spriedumam piekrita Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija un Augstākās tiesas Senāts 2012. gada 26.jūnijā rakstveida procesā, skatot prasītāja kasācijas sūdzību, ar savu spriedumu atstāja negrozītu Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2011.gada 14.marta spriedumu.

Tātad iepriekšpaustā sakarā, no tiesu spriedumiem ir secināms, ka prasītāja vēlme pacelt īres maksu no Ls 1,30 par vienu kvadrātmetru uz īres maksu Ls 3,00 par vienu kvadrātmetru ir pilnībā noraidīta saskaņā ar trīs tiesu spriedumiem, tādejādi atbildētājam ir nesaprotams, no kura brīža un uz kāda tiesiski noslēgta dokumenta pamata prasītājs vienpersoniski ir palielinājis īres maksu Ls 2,00 par vienu kvadrātmetru, kā rezultātā it kā pēc prasītāja ieskata Atbildētājam ir radies un izveidojies parāds un līgumsods.

Atbildētājs 2011/.gada 18.jūlijā bija nosūtījis prasītājam paziņojumu par nepamatoti pārmaksātās īres maksas dzēšanu un turpmāko

maksāšanas apmēru. Atbildētāja motivācija ir pamatota ar to, ka prasītājs, ne pirmās instances, nedz arī apelācijas instances tiesā nevarēja aizstāvēt savu viedokli par īres maksas paaugstināšanu uz Ls 1,30 un šobrīd prasītājs vēl jo projām ir parādā atbildētājam pārmaksāto īres maksu.

Papildus atbildētājs atsauksmē norāda uz tiesību normām, kas regulē tiesas sprieduma spēku un tiesas neatkarību un uzskata, ka lietā jāpiemēro Civilprocesa likuma 223.panta 3.daļā un 229.pants, izbeidzot tiesvedību civillietā, sakarā ar to, ka likumīgā spēkā stājies tiesas spriedums, kas taisīts strīdā starp tām pašām pusēm, par to pašu priekšmetu un uz tā paša pamata.

Lūdz tiesu, lietu iztiesāt tiesas sēdē prasības tiesvedības kārtībā.

Tiesas sēdē prasītāja pilnvarotais pārstāvis uzturēja celto prasību pilnā apmērā, uzturēja rakstveida atsauksmē paustos argumentus un paskaidroja, ka atbildētājs vairākkārt ir paudis savu gribu maksāt Ls 2,00 par vienu dzīvojamās platības kvadrātmetru. Pārstāvis norādīja, ka konkrētajā lietā prasības priekšmets nav īres maksas apmēra noteikšana, bet gan īres maksas, kurai atbildētājs ir piekritis, parāda piedziņa, tādejādi šai prasībai ar atšķirīgs prasības priekšmets.

Vienlaicīgi prasītāja pārstāvis nenoliedza faktu, ka ikmēneša rēķini par īres maksas, pakalpojumu un līgumsoda apmēru atbildētājam nekad nav sūtīti.

Atbildētājs tiesas sēdē lūdza prasību noraidīt, uzturot rakstveida paskaidrojumos paustos argumentus un papildus paskaidroja, ka nekad nav saņēmis no prasītāja nevienu rēķinu. Nepiekrīt maksāt īri Ls 2,00 apmērā par vienu kvadrātmetru, jo tiesas ir atzinušas, ka šādam apmēram nav pamatojuma, turklāt, starp pusēm rakstveida vienošanās par šādu īres maksas apmēru nav noslēgta.

Atbildētājs nenoliedza, ka laikā no 2007.gada līdz 2011 .gada augustam maksājis par īri Ls 2,00 par vienu kvadrātmetru, bet uzskata, ka ir pārmaksājis par īri, tādejādi tieši prasītājs ir parādā atbildētājam.

Noklausoties pušu paskaidrojumus un novērtējot tos kopsakarā ar lietas materiāliem, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

Atbilstoši ierakstam Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs A/, kadastra numurs: /numurs B/, prasītājs ir nekustamā īpašuma (zemes un būvju) /adrese/, īpašnieks.

Lietā nav strīda, ka 2003.gada 20.septembrī starp pusēm noslēgts Dzīvojamās telpas īres līgums, ar kuru prasītājs, kā izīrētājs nodevis, bet atbildētājs, kā īrnieks pieņēmis lietošanā dzīvojamās telpas, /adrese/ ar kopējo platību 54,80 m^2.

Šī līguma 2.1.punktā noteikta īres maksa no 2004.gada 1.janvāra līdz 2004.gada 31.ecembrim Ls 0,48 par vienu m^2. paredzot, ka no 2005.gada 01.janvāra īres maksa tiek noteikta atbilstoši maksai par īrēto platību, kāda praksē izveidosies par līdzvērtīgiem dzīvokļiem. Maksu par īrēto platību Izīrētājs var pārskatīt katru gadu.

2007.gada 5.novembra vēstulē atbildētājs paziņojis prasītājam sekojošo: *sākot ar 2008.gada 1.janvāri esmu ar mieru maksāt īres maksu Ls 2,00 apmērā par vienu kvadrātmetru mēnesī*. (lietas 15.lapā).

Analogu paziņojumu atbildētājs paudis arī 2008.gada 4.janvāra vēstulē (lietas 16.lapā), kā arī 2008.gada 22.septembra vēstulē (lietas 18.lapā).

Civillikuma 2112. pants nosaka, ka *īre ir līgums, ar ko viena puse piešķir vai apsola otrai pusei par zināmu īres maksu kādas lietas lietošanu. P i e z ī m e. Sevišķi noteikumi par izīrējamām telpām atrodas likumā par telpu īri*.

Atbilstoši likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 2.panta pirmajai daļai, *dzīvojamās telpas īre ir dzīvojamās telpas lietošanas tiesību nodošana citai personai par maksu. [..].* Saskaņā ar šī likuma 12.pantu, *Dzīvojamās telpas īres maksa kārtojama dzīvojamās telpas īres līgumā noteiktajos termiņos. Maksa par pakalpojumiem kārtojama dzīvojamās telpas īres līgumā vai normatīvajos aktos noteiktajos termiņos.*

Pušu noslēgtā līguma 2.4.punktā pielīgts īrnieka pienākums veikt maksājumus līdz mēneša 20. datumam.

Lietā noskaidrots, ka atbildētājs laika periodā no 2007.gada līdz 2011.gada augustam maksājis par īri Ls 2,00 par vienu kvadrātmetru, bet sniedzot paskaidrojumus norāda, ka viņam nav bijis pienākums maksāt šos Ls 2,00, tā kā starp pusēm atbilstoši likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 13.pantam, nav panākta rakstveida vienošanās par īres maksas apmēru.

Tiesa minētajiem argumentiem nevar piekrist, jo atbilstoši Civillikuma 1488.pantam, kad prasības tiesību uz darījuma pamata vispār un par tā izpildīšanu sevišķi likums dara atkarīgu no tā rakstiskās formas, tad, ja rakstisks akts nav sastādīts, jāievēro sekojošais:

1) Darījumam, ko izpildījušas abas puses, ir tādas pašas sekas, kādas tam būtu, ja tas būtu uzrakstīts, un to, kas pēc tā jau dots vai izdarīts, nevar prasīt atpakaļ.

2) Ja viens no dalībniekiem līgumu labprātīgi izpilda, bet otrs izpildījumu pilnīgi vai pa daļai pieņem, tad pirmajam vairs nav tiesības prasīt atpakaļ to, ko viņš izpildījis, ja vien otrais savkārt ir gatavs izpildīt to, kas tam jāizpilda; [..].

Kā jau lietā noskaidrots, atbildētājs ir vairākkārt devis savu piekrišanu maksāt par vienu dzīvojamās platības kvadrātmetru Ls 2,00 mēnesī, tādejādi viņam, Civillikuma 1488.panta izpratnē, vairs nav tiesību atkāpties no darījuma, kaut arī tam rakstiskas formas.

Turklāt, kā pamatoti norādīts prasītāja atsauksmē, iepriekš starp šīm pašām pusēm ir izskatīts strīds un stājies spēkā tiesas nolēmums par īres maksas apmēru, savukārt šinī lietā prasības priekšmetu veido īres maksas parāds, tādejādi atbildētājs nepamatoti savos paskaidrojumos atsaucies uz Civilprocesa likuma 223.panta 3.punktu, jo lietās sakrīt vien puses, bet ne prasības priekšmets, tādejādi nav leģitīma pamata tiesvedības izbeigšanai lietā.

Lai arī tiesas ieskatā izīrētājs, nepiestādot īrniekam rēķinu, rīkojies negodprātīgi, tomēr pildījis pienākumu nodrošināt īrniekiem pamatpakalpojumus un netraucēti lietot izīrēto dzīvojamo telpu. Tā kā atbildētājs tiesas sēdē nenoliedza prasībā norādīto faktu, ka nav veicis maksājumus par dzīvojamās telpas īri kopš 2011.gada augusta, kaut arī viņam bija zināms kur maksājumi veicami, tad tiesa atzīst, ka prasība šajā daļā, kā pamatota un pierādīta ir apmierināma un no atbildētāja par labu prasītājam par laika posmu no 2011.gada augusta līdz 2012.gada novembrim ir piedzenams parāds par īri (Ls 109,60 x 16 mēneši) Ls 1753,60 apmērā.

Vienlaicīgi tiesa atzīst, ka noraidāms prasījums daļā par pakalpojumu maksājumu parāda un parāda par nedzīvojamo telpu nomu piedziņu.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa nosaka, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Tiesai nav iesniegti pierādījumi (vai pušu vienošanās) tam, ka prasības pieteikumā norādītā pieprasītā maksa par pamatpakalpojumiem vai nedzīvojamām telpām tikusi aprēķināta saskaņā ar noteiktiem tarifiem, skaitītāju rādītājiem vai saskaņā ar pušu vienošanos, kaut arī pušu noslēgtā līguma 2.3.punktā tieši noteikts, ka *maksa par pakalpojumiem [..] veicama saskaņā ar noteiktiem tarifiem, vai pēc skaitītāju rādījumiem [..]*.

Tāpat, tiesa atzīst, ka noraidāma prasība daļā par līgumsoda piedziņu.

Dzīvojamās telpas īres līguma 2.5.punktā noteikts, ka īres maksas un maksas par pakalpojumiem, kas saistīti ar Dzīvokļa lietošanu kavējumu gadījumos īrnieks maksā līgumsodu 0,5% apmērā no nesamaksātās summas par katru nokavēto dienu. [..].

Kā jau noskaidrots tiesas sēdē, prasītājs nekad nevienu rēķinu īrniekam nav izrakstījis, izsniedzis vai izsūtījis.

Civillikuma 1656.panta nosaka, ka *parādnieks nav nokavējis, ja nokavējuma iemesls ir viņa pamatotas šaubas vai nu vispār par to saistību, kuras izpildīšanu no viņa prasa, vai par tās apmēru*. Atbilstoši Civillikuma 1660.panta otrajai daļai, *kreditors uzskatāms par vainīgu nokavējumā, kad viņš izvairās dot aprēķinu, ko parādnieks prasa samaksas nolūkā, ja tāds nepieciešams pilnīgai prasījuma samaksai*.

Tiesa, ievērojot minētās tiesību normas, atzīst, ka prasītājs, neizsniedzot rēķinus, pats ir vainīgs nokavējumā, līdz ar to nav tiesīgs līgumsodu par atbildētāja izpildījuma nokavējumu. Turklāt, tiesas ieskatā, prasītais līgumsoda apmērs 0,5 % dienā t.i., 182 % gadā ir nesamērīgs un neatbilstošs Civillikuma 1.pantā nostiprinātajam labas ticības principam, ievērojami pārsniedz neizpildīšanas izraisīto prasītāja peļņas zaudējumu un tādejādi vērtējams kā destruktīvs, ar mērķi iedzīvoties uz parādnieka rēķina, līdz ar ko, nav piemērojams. Turklāt, līgumsods aprēķināts gan par īres maksas, gan pakalpojumu maksājumu, gan nedzīvojamo telpu maksājumu kavējumu, lai gan līgumā tas paredzēts tikai par īres maksas un maksas par pakalpojumiem kavējumu, proti, arī matemātiski līgumsods nav aprēķināts atbilstoši pielīgtajam apmēram, kas dod papildus pamatu prasījuma noraidīšanai daļā par līgumsoda piedziņu.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses tiesas izdevumus proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram.

Ņemot vērā minēto normu, no atbildētāja par labu prasītājam piedzenama valsts nodeva Ls 168,84 apmērā un samaksātie, ar lietas vešanu saistītie izdevumi Ls 3,30 apmērā.

Ievērojot Civilprocesa likuma 204.^{1}pantu, atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei un ievērojot Civilprocesa likuma 195.pantu, prasītājam nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos sešus procentus gadā no pamatparāda summas par laiku līdz sprieduma izpildei.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 1., 5., 8., 97., 41., 189.-195.pantu, 204^{1}.pantu, 250.^{26}pantu, tiesa

nosprieda:

daļēji apmierināt prasību.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. C/, personas kods: /personas kods/, parādu par dzīvojamo telpu īri Ls 1753,60 un tiesāšanās izdevumus Ls 172,14, bet pavisam kopā Ls 1925,74 (Viens tūkstotis deviņi simti divdesmit pieci lati, 74 santīmi).

Pārējā daļā /pers. C/ prasību noraidīt.

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamentā 30 (trīsdesmit) dienu laikā, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese